

ת"פ (קריות) 71183-07-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 71183-07-24 - מדינת ישראל נ' פלונישולם קריות

ת"פ (קריות) 71183-07-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[17.12.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש- בן זוג, לפי סעיף 382(ג)+380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין); היזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין; והפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת בני זוג כחצי שנה והתגוררו יחד. ביום 4.7.24 ניתנה על ידי בית המשפט הוראה חוקית במסגרתה הורחק הנאשם מקריית ביאליק למשך 7 ימים ונאסר עליו ליצור כל קשר עם המתלוננת למשך 30 ימים (להלן - ההוראה החוקית). עם זאת, בין התאריכים 5.7.24 - 11.7.24 הפר הנאשם את ההוראה החוקית בכך שהתקשר אל המתלוננת 43 פעמים. כן מתוארים בכתב האישום שני אירועים אלימות כמפורט להלן: ביום 13.7.24, על רקע ויכוח בין השניים בנוגע להרגלי צריכת הסמים של הנאשם, היכה הנאשם את המתלוננת בכל חלקי גופה באמצעות ידיו ורגליו, הכניס אצבע לעינה וניסה לכבות סיגריה בתוך עינה. בתגובה תפסה המתלוננת את ידו וסובבה אותה כך שקירבה את הסיגריה לפניו ופגעה באפו וזאת על מנת להרחיקה מעינה. כתוצאה ממעשיו נגרמו למתלוננת נפוחות בפניה, המטומה בעין ובמרפק, חתכים בפנים והמטומה בצוואר. ביום 14.7.24, על רקע ויכוח בין השניים, היכה הנאשם את המתלוננת באגרופים לפניה עד שנפלה, הכניס את אגודלו לעינה והיכה בה בעודה שוכבת על הרצפה. במהלך האירוע נשכה המתלוננת את הנאשם בידו על מנת להתגונן ממכותיו. בהמשך, שבר הנאשם את הטלפון הנייד של המתלוננת על מנת למנוע ממנה להתקשר למשטרה. עקב האירוע נגרמה למתלוננת המטומה בעין.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. המתלוננת העידה לעונש מטעם ההגנה ובדבריה הדגישה את רצונה לחיות עם הנאשם, ציינה שאינה כועסת עליו וכי היא שומרת עמו על קשר בעת מעצרו ומצפה לשחרורו.

3. ב"כ המאשימה הגישה טיעון כתוב והוסיפה טיעון על פה. הודגשו חומרת העבירות, הערכים המוגנים שנפגעו ומדיניות הענישה ונטען למתחם ענישה אחד הנע בין 12-24 חודשי מאסר בפועל. המאשימה הפנתה לעברו הפלילי והתעברותי של הנאשם ובהיעדר אופק שיקומי עתרה לעונש מאסר שלא יפחת מ-12 חודשים, וזאת במצטבר לתקופת המאסר שמרצה הנאשם כיום.

4. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע ספונטני על רקע ויכוח הדדי וכי הנאשם בעצמו נחבל באירוע ואילו החבלות שנגרמו למתלוננת שטחיות ולא הצריכו טיפול רפואי. נטען למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר, תוך הפניה לפסיקה. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם ביקשה ההגנה להביא בחשבון את עמדת המתלוננת, ההודאה והגיל הצעיר ולהסתפק אפוא בימי מעצרו. כן התבקשה חפיפה לתקופת המאסר בה נושא הנאשם בימים אלו.

5. הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו, ציין שהוא אוהב את המתלוננת וכי הם בקשר יום יומי. דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. שני הצדדים עתרו לקביעת מתחם ענישה אחד על אף ריבוי האירועים ואני מקבל טיעון זה בהתאם למבחן הקשר ההדוק. מדובר בעבירות דומות שבוצעו כלפי אותה מתלוננת וקיימת ביניהן קרבה ממשית בזמן. אף עבירות ההפרה קשורות עניינית לעבירות האלימות וכל עבירה מהווה פרק שונה במערכה כוללת באופן המצדיק קביעת מתחם ענישה אחד.

7. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים. מדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה, בטחונה ושלמות נפשה של המתלוננת. האלימות בה נקט הנאשם אינה קלה והיא אף הותירה חבלות בגופה של המתלוננת ולבטח גרמה לבהלה בליבה. לכך יש להוסיף את הפגיעה ברכושה בפעולת שבירת מכשיר הטלפון הנייד שלה. כן יש להוסיף את הפגיעה בשלטון החוק בהפרת הוראות השחרור וכן במוסד השחרור בערובה שתכליתו פגיעה מידתית יותר בחירות לצורך השגת התכלית.

8. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי מדובר באירועי אלימות חמורים והנאשם נקט אלימות ממשית ומסוכנת שהתבטאה בין היתר בהכנסת אצבע לעינה של המתלוננת (פעמיים) ואף ניסיון להכניס סיגריה לעינה. ניסיון זה דומה שהיה מוחשי מאוד שכן המתלוננת נאלצה להתעמת עם הנאשם ולהזיז את ידו עם הסיגריה לעבר פניו. כתב האישום אינו מפרט אם הנאשם נחבל בשל כך ואולם אף אם כן אינני רואה בכך נסיבה לקולה מטעמים מובנים. למתלוננת עם זאת נגרמו חבלות רבות, הגם שהן שטחיות, והאירוע יכול היה להסתיים בתוצאה קשה עוד יותר אלמלא התושייה שגילתה בשני האירועים ובמאבק שניהלה עם הנאשם. כן יש להביא בחשבון את הנזק שגרם הנאשם למכשיר הטלפון של המתלוננת ויש לראות זאת בחומרה על רקע חשיבות המכשיר והתכנים שבו (ע"פ 8627/14 דביר נ' מדינת ישראל (14.7.2015); דנ"פ 1062/21 יונתן אורין נ' מדינת ישראל (11.1.2022), פסקה 29 לחוות דעתה של הנשיאה חיות). הנאשם אף הפר את תנאי השחרור מיד עם שחרורו בכך שהתקשר אל המתלוננת פעמים רבות. אף עבירות האלימות בוצעו אגב הפרת תנאי השחרור (בשל האיסור ליצירת קשר) ומדובר בהפרה מהותית שהביאה להתממשות הסיכון שבגיננו הוטלו התנאים.

9. מדיניות הענישה בעבירות כגון אלו מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות מוטלים לא אחת עונשי מאסר המבטאים את חומרת המעשה, המסוכנות והצורך בהגנה על הקורבן (רע"פ 1536/20 פלוני נ' מדינת ישראל (1.3.2020); (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021)). לצורך הדגמת מדיניות הענישה אפנה למקרים הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 4355/24 אחמד אבו אנטילי נ' מדינת ישראל (23.6.2024), בו הורשע נאשם בעבירות אלימות כלפי זוגתו. באירוע אחד היכה בה באגרופ וחנוק אותה. באירוע נוסף הפילה ארצה וחנוק אותה עד שהתקשתה לנשום. באירועים נוספים דקר את צמיגי רכבה ואיים עליה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 16-32 חודשי מאסר ועל הנאשם הוטלו 24 חודשי מאסר חרף המלצה חיובית של שירות המבחן; רע"פ 643/24 רומן חודוס נ' מדינת ישראל (29.1.2024), בו הורשע נאשם בשני אירועי תקיפה כלפי המתלוננת ונידון ל-11 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם תקף את המתלוננת במכת אגרופ בפניה ובאירוע נוסף משך אותה משערות ראשה ותקף אותה באגרופים. נקבע כי מתחם הענישה נע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל ועל אף תחילתו של טיפול ותסקיר חיובי נידון הנאשם לעונש מאסר בכליאה וערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש נדחו; רע"פ 2185-24 א.ט. נ' מדינת ישראל (17.3.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש (בת זוג) ונידון לחמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הנאשם היכה בפניה של אשתו במכות אגרופ וחנוק אותה. למתלוננת נגרמו חבלות; רע"פ 5002-24 רחמים דוידוב נ' מדינת ישראל (30.6.2024), בו נידון עניינו של נאשם שבעט בישבנה של אשתו, היכה בכתפה, נטל את ארנקה ודחף אותה. המתלוננת נפלה על הכביש ונגרמו לה חבלות. באירוע אחר איים הנאשם שיחתוך את ראשה. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש (6 חודשי מאסר), קבע מתחם ענישה הנע בין 9 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה; רע"פ 45046-12-22 אבו שיבאן נ' מדינת ישראל (23.2.2023), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ותקיפה סתם של מתלוננת נוספת ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה אחז בשערה של בת זוגו, סטר ללחייה, הפילה ארצה והטיח מכשיר טלפון נייד בראשה במקום עבודתה. לאחר מכן היכה באגרופים אישה אחרת ששהתה מקום וניסתה להרחיקו והשליך חפץ על ראשה של המתלוננת; רע"פ 14743-08-23 פלוני נ' מדינת ישראל (24.11.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ונידון ל-14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם הכה את המתלוננת בצווארה, הפילה ארצה, הכה בכל חלקי גופה לרבות מכת אגרופ בפניה. כן איים שירצח אותה; רע"פ 33639-02-21 סאלח נ' מדינת ישראל (15.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם של מתלוננת עמה היה בקשר רומנטי מספר חודשים ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן. הנאשם במקרה זה בעט בגבה של המתלוננת, ניסה להכניסה בכוח לרכב וחנוק אותה. בהמשך תפס אותה בשערה ודחף אותה לעבר הרכב; ת"פ 49079-11-23 מדינת ישראל נ' פלוני (19.2.2024), בו נידון נאשם לשבעה חודשי מאסר בפועל בגין עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש בכך שסטר לרעייתו, תפס בשערות ראשה וגרר אותה על הרצפה. למתלוננת נגרמו שריטות ושפשופים מדממים ברגלה.
10. לאור כל זאת, דעתי היא שמתחם הענישה ההולם עבירות אלו, בנסיבות ביצוע, נע בין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.
- קביעת עונשו של הנאשם
11. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה. לא נטען דבר בעניין סיכויי השיקום של הנאשם ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין שלא התבקש תסקיר ולא הובאו בפני נתונים מהם ניתן להסיק קיומם של סיכויי שיקום ממשיים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה. לנושא זה חשיבות ממשית לאור כוונת הצדדים לחדש את מערכת היחסים הזוגית.
12. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר (כבן 24) ואת הודאתו בביצוע העבירות שחסכה זמן שיפוטי ובעיקר את הצורך בעדות המתלוננת. כן ראיתי בהודאה זו כביטוי לחרטה וקבלת אחריות. הבאתי גם בחשבון את עמדתה הסלחנית של המתלוננת המבקשת לשוב לחיות עם הנאשם, אם כי יינתן לה משקל מוגבל (ראו: רע"פ 2455-09-11 פלוראה נ' מדינת ישראל (7.12.2011)). עוד הבאתי בחשבון את העבר הפלילי הנקי הכולל רישום אחד בגין עבירות אלימות בגין הופסקו ההליכים בשנת 2020 בשל מחלת נפש.
13. נקודה נוספת שיש להתייחס אליה היא היחס שבין עונש המאסר שיוטל בתיק זה לבין המאסר אותו נושא הנאשם כיום. הנאשם הוא אסיר לאור כך שעונש מאסר בעבודות שירות (בתיק תעבורה) הופקע ביום 29.9.24 והוא חויב לשאת את יתרת התקופה במאסר (129 ימים). על נושא זה חולש סעיף 45(ב) לחוק העונשין ובפסיקה נקבע שמדובר בכלל פרשני בלבד הרלוונטי למצבי ברירת מחדל ואשר אינו מבטא עמדה ערכית כלשהי ("מדובר בהוראה טכנית-פרשנית-ניטרלית, שנועדה אך למלא את החסר מקום שבית המשפט לא קבע במפורש אם העונשים ירצו באופן חופף או במצטבר. הוראה זו אינה קובעת עקרון מנחה של חפיפת עונשים ולא הכרעה ערכית לפיה בנסיבות כאלה ראוי לקבוע עונשים באופן חופף" (רע"פ 7907/14 עומרי ואזנה נ' מדינת ישראל (22.2.2015); ראו גם בג"ץ 423/10 יגרמן נ' מדינת ישראל (30.6.2010); יורם רבין ויניב ואקי: דיני עונשין, כרך ג' 1607 (מהדורה שלישית, 2014)). עם זאת, שיקול הדעת בנושא נתון לבית המשפט וזאת על מנת להגיע להכרעה כוללת וצודקת ובעניין זה נקבע כי "ההחלטה אם לחפוף או לצבור עונשים נטועה בליבם של דיני הענישה ונועדה לאפשר לבית המשפט להתאים עונש למעשה" (רע"פ 8080/12 מדינת ישראל נ' אהוד אולמרט (28.9.2016), פסקה 147).

14. מן הכלל אל הפרט. מדובר בעבירות שונות ללא כל קשר וזיקה ביניהן זולת העובדה שבשל הגשת כתב אישום זה (והיות הנאשם במעצר בגינו) הופקעו עבודות השירות והנאשם חויב לשאת את יתרת התקופה במאסר. הנאשם היה עצור (בגין תיק זה) בכל תקופת מאסרו, כך שהלכה למעשה לא הייתה נפקות מעשית למאסר עד כה. מטעמים אלו ברי שלא קיימת הצדקה במקרה זה לחפיפה בין תקופות המאסר. ואולם, אין להתעלם מכך שבתקופה בה היה הנאשם אסיר ועצור בעת ובעונה אחת (התקופה שבין 29.10.24 ועד היום) נגרעו ממנו זכויותיו כאסיר (כמו גם שהמאסר הוא חלף עבודות שירות על כל הכרוך בכך) ולכן יש להביא זאת בחשבון במסגרת הימים שינוכו מהעונש שיוטל (ראו בנושא: ע"פ 1094/17 מסיקה נ' מדינת ישראל (30.1.2018); ע"פ 2453/15 חיימוב נ' מדינת ישראל, בפסקה 27 (11.12.2016); ע"פ 6745/23 פלוני נ' מדינת ישראל (11.1.2024); ע"פ 3924/17 גיל אלבז נ' מדינת ישראל (27.7.2017); ע"פ 9277/11 פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל (27.12.2012)).

15. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 10 חודשי מאסר בפועל. מתקופה זו יש לנכות את תקופות המעצר הבאות: 14.7.24-29.10.24 וכן חודש נוסף בגין התקופה בה היה הנאשם אסיר-עצור.
בהתאם לסעיף 45(ב) לחוק העונשין, העונש יצטבר לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם כיום.
ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי בן זוג.
ג. מאסר על תנאי למשך חודשיים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים עבירה לפי סעיף 287 או 452 לחוק העונשין.
הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
ניתן היום, ט"ז כסלו תשפ"ה, 17 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.